

Neděle 11. po Trojici
Mk12,35-40
31.8.2025

Pozdrav:

Počátek náš a pomoc naše je ve jménu Hospodina, Boha našeho,
který učinil nebe i zemi,
který je věrný ve svém věčném milosrdenství
a dílo rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.
Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Sijónu.
Panuj uprostřed svých nepřátel!

Píseň: 158

Čtení: Ž8

Píseň: 698

Kázání: Mk12,35-40

Ježíš učí v chrámu. Farizeové, herodiáni, saduceové, kteří byli posláni, aby jej chytili za slovo, jsou ti tam. Zůstali jen ti, kteří Ježíšovi *rádi naslouchali*. Když Ježíš chodil po Galileji, Dekapoli, po Judeji, byl i v Samaří, tam všude mluvil veřejně. Vždy jej obklopovaly zástupy. Vždy mezi zástupy byli ti, kteří jej chtěli zlikvidovat. Nyní okolo Ježíše jsou shromážděni ti, kteří naslouchají. I my jsme přišli, abychom naslouchali tomu mistrovi z Nazaretu, zvaného Ježíš Kristus.

Už se nikdo nic neptá. Všichni žasnou. Všichni žasnou nad Ježíšovou moudrostí. Zdá se, že není co dodat.

Začátek našeho přečteného oddílu začíná, jako by Ježíš sám sobě kladl otázku. Tentokrát do hledáčku jeho polemiky se dostali zákoníci. Zákoníci bedlivě a pečlivě dodržují Mojžíšův zákon.

Jak (to, že) říkají zákoníci, že Mesiáš je syn Davidův?, zní Ježíšova polemika. Ježíš důrazně odmítá pochopení Spasitele-mesiáše jako politického vůdce. Ježíš odmítá roli krále, který vyžene Římány. Odmítá jakoukoli politickou moc, která by mu zaručila vládu. Ježíšovo království není z tohoto světa. Království Boží je skutečnou skutečností, která se nás dotýká. Do království Božího můžeme vejít, kdykoli jsme shromážděni ve jménu Páně. Království Boží se stává součástí i skutečností našeho života. Života ve společenství těch, kteří uvěřili v moc odpouštění, v moc lásky, která přemohla a přemáhá svět.

Ježíš je jiným králem než všechny králové světa. Je jiným politikem, než všichni politikové dnešního světa. Není Spasitelem míru, či vlády nad národy. Jeho politikou je láska ke svému Otci. Jeho politikou je poslušnost Otci. Jeho politikou je přijetí člověka. Jeho politikou je boj proti hříchu, nikoli člověku.

„Když učil“ možno přeložit i *„ve svém učení říkával“*. Ježíšova vystoupení v chrámu, ale i všude, kde byl, nebylo jen takové povídání, ale učení. Máme se učit. Máme si osvojit slova, která Ježíš říkal. Máme si je vtisknout do svého srdce. Slova Ježíšova mají prostoupit naše žití i bytí.

Svou řeč, své působení ve chrámu končí varováním. *Varujte se zákoníků (možno přeložit dávejte si pozor na zákoníky), kteří se rádi procházejí v dlouhých rízách, stojí o pozdravy na ulicích*. Není to generalizace všech zákoníků. Výrok Ježíšův je zaměřen proti těm, kteří se *rádi procházejí v dlouhých rízách, stojí o pozdravy na ulicích*.

Kde je problém, co Ježíš kritizuje? O samotnou délku pláště nejde. Jde o to, že normální oblečení (imation-plášť) je oděv, který máme dát tomu, kdo se s námi soudí o košili, máme se jej zbavit jako slepý žebrák, který šel za Ježíšem.

Imation byl normální oděv, ve kterém chodil Ježíš i učedníci. Zde se jedná o stolé – tedy slavnostní, možná i kněžské roucho. Jako bych já běhala po městě v taláru. Co běhala, chodila důstojně a koukala, kdo mě zdraví, či nezdraví. Kdo mi vzdává čest. Tak totiž mnozí zákoníci z farizeů, saduceů, či velekněží si vykládali Mojžíšův zákon. Pravděpodobně v tom nebyl zlý úmysl. Pouze chtěli zdůraznit své postavení.

Stojí o – chtějí – přední sedadla v synagogách a přední místa na hostinách. Tak jako my lidé v synagogách seděli, seděl i ten, který vykládal Písma. Kdybychom to měli shrnout, co Ježíš chce říct, tak bychom mohli přeložit: Pozor na ty, kteří se derou do pozic, do předních církevních míst. Co je žene, aby obsazovali ta přední místa?

Vyjíždají domy vdov a dlouho se naoko modlí. Vdovy ty nejpotřebnější. Vdovy, které jsou bezbranné ve svém životním údělu. Vdovy, které krom Hospodina nikoho nemají. Najednou přijde někdo, kdo jim vyjí to málo, co jim zbývá na živobytí. Ježíš kritizuje asociální chování těch, kteří mají dostatek, možná i nadbytek. Ze svého postavení si nárokují pohostinnost těch, kteří nic nemají.

Zatím Ježíš mluvil jen o zákonících, vykladačích zákona. Jeho výrok nehází všechny do jednoho pytle. Ježíš pouze varuje. Možná i varuje nás, abychom jako vykladači Bible neskončili podobně jako ti, co se pyšní něčím navíc, či se derou do předních míst díky svému domnělému morálnímu kreditu. Jde tedy o morálku nebo pravdivé hledání Božích přikázání? Jde o morálku nebo o zamilování si a prostoupení Ježíšova učení v našem srdci? Věřím, že jde o učednictví se zmrtvýchvstalým Ježíšem.

Pane, prosíme, dej nám moudrost naslouchat tvému hlasu a varování.

Amen.

Píseň: 258

Poslání:

Moje království není z tohoto světa.
Kdyby mé království bylo z tohoto světa,
moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům;
mé království však není odtud.

Požehnání:

Pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.
Amen.

Píseň: 409